

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Rok XXVI - Wydanie 3
Maj - Czerwiec 2024

Informacje Międzynarodowa ASC - Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

 www.adoratrici-asc.org redazioneasc@adoratrici-asc.org Adoratrici del Sangue di Cristo/Adorers of the Blood of Christ

Uwierz... wybierz

Znam młodą kobietę, która u progu trzydziestki zebrała całą swoją odwagę, aby zrobić krok zdecydowanie dłuższy niż jej chód. Wybierała pomiędzy życiem mniej lub bardziej przewidywalnym a życiem dość niepewnym i niesablonowym. Uderza mnie w niej nie tylko jej odwaga, ale przede wszystkim podejmowanie ryzyka, to znaczy podejmowanie ryzyka bez pewności wyniku, przyszłości. Potem, po namyśle, zdaję sobie sprawę, że przecież nie zrobiła tego kroku z dnia na dzień. Zajęło jej lata, zanim zebrała się na odwagę, przechodząc przez setki wątpliwości i tysiące pytań, by być może w końcu znaleźć kilka odpowiedzi, ale wierzę, że były one dla niej właściwe. Jej historia mówi mi, że to, czym jesteśmy i co robimy, nie jest wynikiem przypadku, łupu szczęścia czy nieszczęścia. Jesteśmy efektem wieloletniej podróży i doświadczeń, które nas ukształtowały. Wybór, którego dokonujemy dzisiaj, jest konsekwencją tego, czego doświadczyliśmy wcześniej. Kiedy czujemy się gotowe nawet podjąć ryzyko, być może dzieje się tak dlatego, że dotarliśmy tam po czasie poszukiwań i rozeznania. W tym miejscu powinnam wyjawic, kim jest wspomniana młoda kobieta, ale myślę, że odpowiedź jest niemal oczywista: Maria De Mattias. 4 marca obchodziliśmy 190. rocznicę założenia. Ileż ASC podróżowało po świecie w ciągu tych 190 lat! Ile młodych kobiet dokonało wyboru. Ile z nich pozostało wiernych temu wyborowi. Ileż się zestarzało, próbując dalej żyć zgodnie ze swoim wyborem. Jesteśmy wśród tych ASC. Świętujmy więc nasz wybór, który zmienił nie tylko nasze życie, ale także wszystkich ludzi, których spotkałyśmy i z którymi dzieliłyśmy odcinek drogi. Świętujmy to razem! Wysławiajmy i chwalmy Pana, bo wieczne jest miłosierdzie Boże!

S. Barbara Perali, ASC

Wydawca

Spis treści

Wydawca

♦ Uwierz... wybierz

Ze Świata ASC

♦ Seminarium samoświadomości

♦ Dzień założenia ASC

♦ Anagni – krok po kroku, aby dawać i kochać

♦ Wielkanoc w klasztorze Schaan

♦ Przez dialog do głębszych relacji

♦ Dzień Rodziny Krwi Chrystusa

Przestrzeń JPIC/VIVAT

1 ♦ Z rękami w ziemi 9

Wyjątkowe Wydarzenia

2 ♦ Przyjęcie do nowicjatu 10

3 ♦ Mistrz, naucz nas się modlić 11

W Zgromadzeniu

5 ♦ Kalendarz Zarządu Generalnego 12

6 ♦ Rocznice profesji zakonnej 12

7 ♦ Urodziny: Świętujmy życie 12

♦ Wróciły do Domu Ojca 12

Seminarium samoświadomości

Seminarium odbyło się w dniach 8-12 kwietnia 2024 roku i było wyjątkowe dla uczestników ASC w wieku powyżej dwudziestu dwóch lat. Seminarium prowadziła s. Janeth Srebalus ze Zgromadzenia Sióstr MM MERNOR i poruszało różne tematy, dając w ten sposób każdej uczestniczce możliwość poszerzenia horyzontów i wzmocnienia siebie do podejmowania nowych decyzji dotyczących życia osobistego i wspólnotowego.

Każdego ranka przed seminarium odprawiana była Msza Święta, dając w ten sposób uczestniczkom możliwość zjednoczenia swoich ofiar z ofiarą Jezusa poprzez dzielenie się Jego Ciałem i Krwią. Codzienne Słowo Boże było także wielką pomocą w refleksji nad życiem wspólnoty. Tematem przewodnim seminarium była samoświadomość. Dzięki tematowi przygotowanym i zaproponowanym przez prowadzącą każdy zdał sobie sprawę, jak korzystne i opłacalne jest posiadanie samoświadomości, ponieważ samoświadomość wnosi jedność i solidarność w życiu wspólnoty oraz pomaga każdemu realizować swoje marzenia (kroczenie w stronę świętości). Dlatego ten aspekt jest bardzo ważny w życiu każdej osoby, ponieważ pomaga jej osiągnąć jakość życia odpowiadającą jej poziomowi zrozumienia i współistnieć z różnymi osobowościami, nie naruszając ustalonych zasad.

Prelegentka rozpoczęła seminarium zaproszeniem Boga Ducha Świętego, aby kierował umysłem i otoczeniem każdej uczestniczki, a następnie przedstawiła krótką refleksję. Następnie zaproponowała film, w którym pokazano przemianę poczwarki na różnych etapach w pełnego motyla. Zaprosiła każdą osobę do refleksji nad motylem. Wyjaśniła, czym charakteryzuje się motyl, podkreślając szczególnie, że jest on symbolem wielkanocnego szczęścia. Pytanie: w jaki sposób motyl może być symbolem wielkanocnego szczęścia? Odpowiedź brzmi: Wielkanoc to radość. Dlatego radość Wielkanocy przynosi pokój i szczęście wszystkim ludziom. Podobnie motyl lata tu i tam i ma atrakcyjne kolory. Poprzez ten znak pokazuje, że zmartwychwstały Chrystus przyniósł wszystkim radość i nadzieję, i zaprasza każdego, kto zakosztował tej radości, aby dzielił się nią z innymi.

Następnie w słowach i czynach prezydentka zapytała uczestniczki, jakie wnioski wyciągnęły z obrazu motyla. Następnie każda uczestniczka została poproszona o narysowanie własnego motyla i udzielenie odpowiedzi na pytania związane z celem warsztatów.

Podkreśliła, że tak jak motyl szybko lata tu i tam, tak Chrystus stara się pozostać z nami na etapach naszego wzrostu, aby wzmocnić nas w naszych strukturach. Zatem musimy pozwolić Mu pozostać w nas, aby mógł nas stworzyć według Swojego planu. Dzieje się tak dlatego, że na etapach wzrostu są rzeczy ukryte w środku i nikt nie może ich odkryć inaczej jak tylko dzięki łasce Bożej.

Opisała hierarchię potrzeb Abrahama Maslowa jako ważną na etapach rozwojowych. Zwróciła uwagę, że aby przezwyciężyć egoizm, potrzebujemy ludzi, którzy pomogą nam zaspokoić podstawowe potrzeby, a zwłaszcza być i czuć się kochani, doceniani i szanowani przez innych, a także mieć różne obowiązki. Podobnie na etapach wzrostu widziałyśmy, że aby człowiek mógł wzrastać jako taki, musi być odpowiedzialny zgodnie z Bożym planem, ponieważ ta droga ma różne etapy, a każdy etap ma ważne zadanie wraz z wyzwaniem. Widziałyśmy również, że podstawa naszego zachowania pochodzi od naszego wewnętrznego dziecka. Jeśli nasze wewnętrzne dziecko nie będzie odpowiednio wspierane, będzie to miało ogromny wpływ na nasze dorosłe życie. Wykonywałyśmy pracę grupową, podczas której w dalszym ciągu analizowałyśmy różne zachowania i uważnie obserwowaliśmy zachowania naszego wewnętrznego dziecka. Dostrzegłyśmy korzyści płynące z identyfikowania naszych zachowań za pomocą liczb. W grupach mogłyśmy się poznać i osiągnąć więcej w zakresie naszej zdolności do dalszej refleksji nad naszymi zachowaniami.

Po podzieleniu się liczbą naszych zachowań kontynuowałyśmy sesję dotyczącą uczuć złości, strachu i niepokoju, a także mogłyśmy omówić różne sposoby radzenia sobie z nimi. Widziałyśmy, że każdy odczuwa złość, a to wpływa na każdą osobę na różne sposoby.

Podobnie prezydentka podkreśliła, że powinniśmy nauczyć się ograniczać siłę gniewu, aby nie ranić innych oraz że strach wpływa na cały bieg życia człowieka. Podkreśliła dwa rodzaje strachu: strach zakorzeniony, który pomaga nam unikać niebezpiecznych rzeczy, takich jak strach przed grzechem lub unikanie konsekwencji w życiu; oraz bezpodstawny/nieuzasadniony strach oparty na doświadczeniach z przeszłości lub groźnych historiach. Po dyskusji zwróciła uwagę, że gdy stan lęku/niepokoju utrzymuje się przez dłuższy czas, potrzebna jest pomoc, np. poradnictwo, gdyż jego źródło może znajdować się w dzieciństwie.

S. Everegisla Costantine Mrosso, ASC

Ameryki
USA Prowincja

Dzień założenia ASC

Rocznica naszego założenia jako wspólnoty zakonnej jest ulubionym świętem członków rodziny ASC. 4 marca 2024 r. przypadała 190. rocznica naszego założenia i wezwała do świętowania w gronie sióstr ze zgromadzenia Belleville-St. Louis i współpracowników z południowego Illinois. Niedawno utworzony komitet Hearts in Communion, w skład którego wchodzi siostry Ann Fearday, Kris Schrader i Sarah Harbaugh, przejął przewodnictwo w planowaniu uroczystości na niedzielne popołudnie 3 marca w Benedictine Living Centre w Belleville, IL.

Siostra M. Alan Wurth stworzyła wersję Bingo zaprojektowaną, aby pomóc uczestnikom pamiętać i celebrować naszą historię. Osoba dzwoniąca do Bingo wykrzykiwała imię osoby, miejsca, wydarzenia lub daty ważnej w historii ASC. Jeśli to sprawdzenie było na naszej karcie, zakryliśmy je chipem i liczyliśmy na BINGO. Zwycięzca gry zostanie następnie poproszony o opowiedzenie publiczności, dlaczego osoba, miejsce itp., w którym padło zwycięskie wezwanie, jest ważne dla naszego Zgromadzenia ASC. To był świetny sposób na dobrą zabawę, dzielenie się najważniejszymi momentami z naszej historii... chociaż nie było żadnych nagród, z wyjątkiem szansy na wzbudzenie wdzięczności za wspomnienia, które nas jednoczą.

Siostra Barbara Hudock poprowadziła nas modlitewną refleksją, która zachęciła, abyśmy przypomnieli sobie ludzi, którzy byli dla nas skałą, gdy budowałyśmy na fundamencie naszego charyzmatu, żyjąc i kochając we wspólnocie służby dla dobra ludu Bożego. Następnie Barb zaprosiła każdego z nas do podzielenia się wspomnieniami przy naszych czteroosobowych stołach. Wdzięczność zagościła wśród nas i ponownie poznałyśmy się i błogosławieństwo naszego fundamentu.

Zgodnie z naszymi włoskimi korzeniami, posiłek składał się z lasagne z Olive Garden, a kilka sióstr zapewniało włoskie pieczywo, sałatki i talerze owoców. (Choć nie zostało to potwierdzone, ciasto na deser prawdopodobnie pochodziło z włoskiej piekarni).

Uroczystości były kontynuowane w poniedziałek, 4 marca, Mszą św. odprawioną w intencji sióstr i mieszkańców w kaplicy Benedyktynów Living Centre. Wprowadzenie Siostry Joan Stoverink do Eucharystii zaprosiło wszystkich do naśladowania miłości i miłosierdzia Jezusa Chrystusa, czego świadkiem była św. Maria De Mattias, zakładając Instytut 4 marca 1834 roku.

Siostra Angela Schrage podzieliła się refleksjami na temat czytań wybranych specjalnie na nasze święto. Jej wezwanie do **OBJAWIENIA MIŁOŚCI CHRYSUSA** było echem pragnienia Marii, aby każdy z nas służył Bogu i tym, którzy są na marginesie. Twórcze wstawiennictwo mówiło o naszej potrzebie bycia Dziedzictwem Marii, po czym nastąpiło odnowienie ślubów. Muzyka autorstwa Srs. Janet Sue Smith i Barb Biver były inspirujące i podnoszące na duchu wszystkich, którzy kochają śpiewać. Błogosławione dwa dni świętowania wszystkim się podobały.

Anagni – Krok po kroku, aby dawać i kochać

Kiedy Miłość wzywa, możesz tylko odpowiedzieć: Tak!

Jednym z wydarzeń zaplanowanych w ramach obchodów 190. rocznicy założenia Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa było spotkanie z młodzieżą i dziećmi, które odbyło się w piątek 1 marca w Acuto.

Dom Macierzysty Adoraterek Krwi Chrystusa przyjął około 120 dzieci i młodzieży uczestniczących w duchowej pielgrzymce śladami św. Marii De Mattias, wędrownicy duszy, która doprowadziła je do zastanowienia się nad głębokim znaczeniem, jakie należy nadać życiu i kontemplować Boga-Miłości, który oddał całego siebie, całą swoją krew, aby każdy czuł się cenny w Jego oczach. Swoim świadectwem życia Kobieta Słowa, Apostołka Krwi Chrystusa, św. Maria De Mattias, towarzyszyła im w tej wspaniałej podróży po domu Fundacji. W grupach młodzi ludzie przeszli przez cztery punkty życia św. Marii De Mattias, odpowiadające czterem miejscom: małej szkole, w której św. Maria De Mattias przyjęła młode dziewczęta i rozpoczęła swoje oddanie; jej małą sypialnię, miejsce serca, w którym intymnie przeżywała swoją relację z Panem; refektarz, w którym żyła nadzieją w Opatrzność i braterskim dzieleniem się; małego Kościoła, gdzie głosiła wszystkim Miłość Boga. Tak, młodzi ludzie przeżyli podróż duszy, która doprowadziła ich do „wezwania”... WEZWANIA DO MIŁOŚCI!

Wszystko to było możliwe dzięki sile „networkingu”: serdeczne podziękowania dla burmistrza Acuto, Augusto Agostiniego, księży z diecezji Anagni-Alatri i Frosinone-Veroli-Ferentino, diecezjalnej Akcji Katolickiej Anagni- Alatri i wszystkim świeckim, którzy wielkodusznie zaangażowali się w zorganizowanie „podróży duszy” i braterskiej agapy dla licznych młodych ludzi, którzy wzięli udział w tym wydarzeniu.

S. Cleopatra Subiaco, ASC

W piątek 1 marca Siostry Adorki Krwi Chrystusa uczyły swoją założycielkę, św. Marię De Mattias, w Acuto, organizując wydarzenie, w którym uczestniczyły dzieci i młodzież z miasta, całej diecezji Anagni Alatri i spoza niej. Zebraliśmy się tam wszyscy, aby wspólnie odbyć duchową podróż opartą na medytacji, ciszy, ponownym odkryciu własnego „ja” i sensu życia. Nie jest to łatwe zadanie, jeśli weźmie się pod uwagę, że świat nie jest już tym, czym był trzydzieści lat temu, kiedy przyjmowano za oczywistość, że Kościół był miejscem spotkań młodych ludzi, którzy wspólnie spędzali tam swoje dni. My, młodzi ludzie, jesteśmy dziś coraz bardziej oddaleni od świata Kościoła i w związku z tym trudno nam zrozumieć sens i wagę duchowej drogi, dlatego prawie się nie angażujemy. My, młodzi ludzie, jesteśmy przyszłością i dzisiaj naszym zadaniem jest ponowne odkrycie i kontynuowanie inicjatyw i działań takich jak piątkowe. To cud, że Siostram Adorkom Krwi Chrystusa udało się zorganizować niezapomniany wieczór śladami św. Marii De Mattias. Wiara i charyzmat tej kobiety kierowały siostrami, którym udało się dokonać małego cudu, przyprowadzając do kościoła ponad setkę młodych ludzi, aby wspólnie doświadczyli wewnętrznej pielgrzymki! Kluczowa była siła miłości i wiary tkwiąca w sercach sióstr, które swoim charyzmatem i zaraźliwym uśmiechem sprawiły, że było to wyjątkowe przeżycie, które z pewnością pozostawiło coś ważnego i głębokiego w sercach nas wszystkich, dzieci. To był wieczór, który każdy na swój sposób zapamięta w swoim sercu. Potrzebujemy takich przykładów, aby na nowo odkryć naszą wiarę i prawdziwy sens życia. To był wieczór, który skłonił nas do refleksji i dał nadzieję, że nadal wierzymy w Kościół, że możemy być razem naszym Kościołem.

Aurora Amati

Wielkanoc w klasztorze Schaan

31 marca 2024 roku podczas Wigilii Paschalnej wraz z rodzinami odprawiliśmy liturgię słowa. Przez „Ländle Liechtenstein” od kilku dni wiał wiatr, więc udało nam się rozpalić jedynie małe ognisko. Nabożeństwo poprowadziła s. Regina Hassler i pobłogosławiła wielkanocny ogień. Zapaliła światło wielkanocnej świecy. Trzykrotnie rozległo się „Lumen Christi”, na co wszyscy odpowiedzieli „Deo Gratias”. Nasze dwie ministrantki, Trinity i Margarita, pomagały z wielką godnością i niezbędną powagą. Dla małych dzieci nasza pracownica Susanne Falk-Eberle, współpracownica ASC zorganizowała katechezę Wigilii Paschalnej z pomocą mamy. Wszyscy zgromadzili się w kaplicy na modlitwie „Ojcze nasz”. W naszym ogrodzie odbyło się kolejne polowanie na pisanki. W ciemności dzieci i młodzież przy pomocy latarek szukały czekoladowych jajek.

Wyglądały jak małe świetliki. W Poniedziałek Wielkanocny obchodziliśmy I Komunię Świętą z 11 dziećmi i ich rodzinami. Ksiądz Caritas Wilfried Blum i s. Maria Hammerer zorganizowali nabożeństwo pod hasłem „Idź z nami”. Tematem przewodnim tegorocznych obchodów była Ewangelia z Emaus. Zajęcia te odbywają się poza szkołą w miesiącach od września do Wielkanocy. Większość dzieci pochodzi z rodzin, które mają problemy z lokalnym kościołem. We wrześniu ubiegłego roku nasz Arcybiskup Wolfgang Haas odszedł na emeryturę. Od tego czasu mamy administratora biskupiego Benno Elbsa z pobliskiej diecezji Feldkirch w Austrii. Jest to sytuacja przejściowa do czasu wyłonienia nowego arcybiskupa. Wielu wiernych odnowiło nadzieję, że Kościół w Liechtensteinie znów stanie się bardziej kosmopolityczny.

S. Maria Hammerer, ASC

Przez dialog do głębszych relacji

Chcę podzielić się moim nowym doświadczeniem pracy z rodzinami. W 2022 roku ja z s. Nadzieją Raczycką zaczęłyśmy dojeżdżać w celu apostołstwa do parafii św. Franciszka do Kopiszcza, blisko Mińska, gdzie pracują bracia kapucyni. Tam poznałyśmy rodziny należące do Ruchu Małżeńskiego. W listopadzie zaprosili mnie na swoje weekendowe rekolekcje. W nich jest taka zasada, że spotkania prowadzą rodziny i duchowna osoba. Wtedy ja pojechałam jako uczestniczka. Dla mnie to było nowe doświadczenie, mimo tego, że co roku przeżywam swoje zakonne rekolekcje. Kiedy jechałam, nie wiedziałam co tam będzie i jak. Ale to co przeżyłam, przerosło moje oczekiwania. Duże wrażenie zrobiły na mnie świadectwa rodzin, ich sposób przeżywania relacji, które uczą się budować na zasadach dialogu. A tych zasad mamy 4: - bardziej słuchać niż mówić; - bardziej rozumieć niż oceniać; - bardziej dzielić się niż dyskutować; - a przede wszystkim wszystko przebaczać. Zobaczyłam jak w różnych konfliktach i nie prostych sytuacjach można odbudować zaufanie przez dialog i miłość. Ten czas rekolekcji zachęcił mnie, aby uczyć się bardziej świadomie i głębiej przeżywać osobiste relacje we wspólnocie i z innymi ludźmi. Zobaczyć co buduje nasze relacje, a co je niszczy. Lepiej rozumieć siebie i widzieć swoje potrzeby. I pozwolić, aby Bóg wkroczył w te wszystkie sytuacje. To doświadczenie dało mi nadzieję na bardziej bogate przeżywanie relacji.

Po rekolekcjach co miesiąc spotykałyśmy się przy parafii w Kopiszczu w małej grupie. To pozwoliło rozwijać, co było zapoczątkowane na rekolekcjach.

W tym roku w lutym i kwietniu byłam zaproszona, aby pojechać jako pomoc w prowadzeniu. Wydawało się, że już dużo wiem i rozumiem. Jednak zrozumiałam, że same przygotowanie stawало się dla mnie, jakby drugimi rekolekcjami, gdzie dotykam różnych sfer swojego życia, sposobu ich przeżywania i uświadomienie swoich potrzeb, uczuć i postaw.

Na koniec przedostatnich rekolekcji napisałam: Wyjeżdżam z myślami, że Bóg posyła mi pewne możliwości, żebym mogła bardziej kolorowo, dojrzałe i bogato przeżywać swoje powołanie.

Z poczuciem wdzięczności, nadziei i radości dzielę się z Wami tym doświadczeniem.

S. Hanna Działik, ASC

Dzień Rodziny Krwi Chrystusa

W sobotę 13 kwietnia Adoratorzki Krwi Chrystusa wraz z Misjonarzami Krwi Chrystusa zorganizowały pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Bożej Wielkiego Przymierza Chrztu Chorwatów w Kninie. Podczas tej pielgrzymki już po raz dziewiąty z rzędu obchodzono Dzień Krwi Chrystusa. Ponad 500 uczestników, w tym ASC, CPPS, Współpracownicy i członkowie wspólnot Najdroższej Krwi z różnych miejsc w Chorwacji oraz Bośni i Hercegowinie, zebrało się w sanktuarium Matki Bożej.

Rodzinny Dzień Krwi Chrystusa jest dla nas bardzo ważny, ponieważ wspólnie spędzamy czas na komunii, modlitwie i lepszym poznaniu się. Wszyscy czcimy Krew Chrystusa w naszym codziennym życiu i chcemy wzrastać w naszej duchowości, wspólnie celebrując dar odkupienia i zachęcając się nawzajem, aby móc żyć owocami naszej komunii we Krwi Chrystusa.

Pan zjednoczył nas tą czerwoną nicią – Krwią Chrystusa – poprzez naszych założycieli: św. Kaspra Del Bufalo i św. Marię De Mattias, czyniąc nas jedną wielką rodziną.

Na miejsce naszego tegorocznego spotkania wybrano miasto Knin. Na przestrzeni dziejów miasto to było stolicą chorwackich królów i biskupów, a jednocześnie miało ogromne znaczenie dla narodu chorwackiego podczas ostatniej wojny. Dlatego jako rodzina duchowa chcieliśmy modlić się i odprawiać Mszę św. właśnie w tym miejscu, ofiarując Krew Chrystusa na okup i siłę pojednania za wszystkie ofiary naszej historii.

Na początku spotkania ks. Ilija Grgić CPPS przywitał się w tym pięknym kościele i wygłosił krótką medytację na temat Krwi Chrystusa, podkreślając znaczenie krwi płynącej w naszych żyłach, ale także znaczenie Krwi Chrystusa przelanej z miłości dla każdego człowieka. „Bez krwi nie ma życia” – podkreślił – „więc i my nie moglibyśmy żyć, jeśli nie zostalibyśmy zbawieni i odkupieni niezmierną ceną Krwi naszego Pana”.

Przed celebracją eucharystyczną odmówiliśmy Koronkę do Krwi Chrystusa, którą prowadzili przedstawiciele różnych Wspólnot Krwi Chrystusa.

Mszy świętej przewodniczył prałat Tomislav Rogić, biskup Szybenika. W swoim żarliwym kazaniu zachęcał nas, pielgrzymów, do kontemplacji życia naszego Zbawiciela, Jego męki, cierpienia, ukrzyżowania i przelania Najdroższej Krwi, co jest wyrazem Bożej miłości i pragnienia zbawienia ludzkości poprzez najcenniejszy dar, jakim jest Jego Syn, ofiarowany z miłości. Jesteśmy wezwani, aby we wszystkim rozpoznawać jedynie miłość. Miłość Boga do ludzkości i jej zbawienia.

Kiedy Ojciec daje coś ze swojego najcenniejszego daru, swego Syna, i pozwala na jego ból i cierpienie, cierpienie aż do przelania ostatniej kropli Krwi, wówczas objawia się tam tylko Miłość. Miłość do ludzkości. Dzięki tej niezwykle ciepłej homilii mieliśmy okazję zrozumieć i odczuć wielką i niezmierną Miłość, tę tajemnicę, która zapiera dech w piersiach.

Na zakończenie celebracji eucharystycznej s. Zdravka Leutar ASC, przełożona regionalna, zwróciła się do obecnych, dziękując przede wszystkim Panu za dar tego wspaniałego spotkania. Podziękowała także wszystkim obecnym za udział i organizację.

Zakończyliśmy celebrację eucharystyczną pieśnią Królowo Nieba, raduj się, alleluja! - co było wyrazem naszej wspólnej wdzięczności Jezusowi i naszej Matce Maryi.

Bardzo szczególnie poruszyła mnie ta uroczystość i ten dzień, w którym wszyscy uczestniczyliśmy, z radością przyczyniając się do przeżycia pięknego czasu braterstwa. Podczas tych pielgrzymek bardzo znaczące jest spotkanie z innymi członkami Wspólnoty Krwi Chrystusa, a także z Adoratorkami i kapłanami.

Pełni radości na zakończenie uroczystości mieliśmy okazję odwiedzić Cytadelę w Knin, Zamek, na którym po raz kolejny powiewa chorwacka flaga. Dzięki Bogu!

Wróciliśmy do domu niosąc w sercach wdzięczność Panu za ten wspaniały dzień.

Niech Krew Chrystusa będzie zawsze błogosławiona!

Irena Plavšić, Stowarzyszona ASC

Z rękami w ziemi

Laudato Si Obóz Instytutu Przenajdroższej Krwi w Bari

W tym roku akademickim przy gimnazjum Instytutu Przenajdroższej Krwi w Bari zaprojektowano „Ogród Laudato sii”. W marcu szkolenie rozpoczęło się od kiełkowania w klasie nasion lokalnych odmian, takich jak pomidor wiśniowy, cukinia i fasolka szparagowa. Trzy klasy na różnych poziomach zaangażowały się w realizację tego edukacyjnego projektu ogrodniczego. W szczególności trzecia klasa przeprowadziła wstępną analizę SWOT, aby zrozumieć korzyści, możliwości i punkty krytyczne, które należy rozwiązać w przypadku tego projektu, aby rozwijać u uczniów ich własne umiejętności krytyczne. Następnie wszystkie trzy klasy aktywnie zaangażowały się w pielęgnację kiełkowania nasion, codziennie ucząc się, jak ważna jest ich ciągła pielęgnacja.

26 kwietnia dodatkowym ważnym momentem edukacyjnym była inauguracja ogrodu edukacyjnego przy społeczności Bari Carbonara.

Rozpoczęło się chwilą modlitwy o stworzenie, która pomogła nam zastanowić się nad znaczeniem troski o przyrodę, którą dał nam Bóg. Następnie odbyła się lekcja teoretyczna i praktyczna z kilkoma agronomami, którzy wraz z nauczycielami śledzili następnie uczniów podczas przesadzania warzyw, ziół i sadzenia kwiatów. Powstał wyjątkowy przykład agroekologii, a synergia tych elementów pozwoliła na naukę w ogrodzie, z której każdy uczeń mógł się uczyć i wzbogacać doświadczeniem, jakie dała nam Matka Ziemia. Uczniowie dowiedzieli się, jak powstają główne owoce, które codziennie trafiają na nasz stół, zdobywając wiedzę na temat pracy i procesu produkcyjnego.

W drugiej części poranka jeden z ekspertów wygłosił wykład na temat kontroli biologicznej w zgodzie z rolnictwem zrównoważonym, który zakończył się entomologicznym opisem dwóch naturalnych antagonistów, biedronki i sikorki zielonej, które zostały sprowadzone na pole i uwolnione bezpośrednio przez zafascynowane i entuzjastyczne dzieci.

Było to bardzo ciekawe doświadczenie, które sprawiło, że uczniowie nie tylko zaangażowali się, ale byli zaskoczeni, że nauczyli się czegoś nowego i że własnymi rękami stworzyli ogród dydaktyczny, o który z czasem się zatroszczą. Było to bogate doświadczenie edukacyjne, podczas którego wszyscy zdali sobie sprawę nie tylko z cudów stworzenia, ale przede

wszystkim z tego, jak ważne jest je chronić, dbać o nie, nie zanieczyszczać go ani nie maltretować, ze względu na ogromny dar, jakim jest.

Na zakończenie zajęć był także czas na wspólne posiłki i zabawy, podczas których dzieci odpoczywały i cieszyły się wspólnym czasem.

Chcielibyśmy podziękować Instytutowi Krwi Chrystusa za umożliwienie tego nowego doświadczenia edukacyjnego poprzez podnoszenie świadomości stworzenia, ekspertom, którzy uczyli i przekazywali dzieciom piękno natury, nauczycielom, którzy towarzyszyli dzieciom w tym doświadczeniu, rodzicom, którzy sami stworzyli dyspozycyjność w przygotowaniu czasu towarzyskiego, a wszystkim uczniom za zaangażowanie, jakie zawsze wkładają w realizację lekcji i projektów.

*Nauczycielki
S. Marika Console, ASC i Antonella Guerra*

Przyjęcie do nowicjatu

1 maja 2024

„Oto jestem, Panie, bo mnie wezwałeś”
(1 Samuela 3)

Co roku z okazji Światowego Dnia Modlitw o Powołania Papież Franciszek zachęca nas do refleksji nad cennym darem, jakim jest powołanie Pana do każdego z nas, jako członków Jego wiernego ludu pielgrzymującego, do uczestniczenia w Jego planie miłości i ucieleśniania piękna Ewangelii w różnych stanach życia.

Dzień taki jak dzisiejszy jest dla nas zawsze dobrą okazją, aby z wdzięcznością przypomnieć Panu wierne, wytrwałe i często ukryte wysiłki tych wszystkich, którzy odpowiedzieli na powołanie obejmujące całe ich życie.

Gdy Kościół obchodził święto św. Józefa, patrona wszystkich pracowników, my, Adoratorki Krwi Chrystusa, radowałyśmy się w Panu za hojną i odważną reakcją naszych dziewięciu postulantek, które zdecydowały się pójść za wezwaniem swego serca, idąc kontynuować swoją formację zakonną, rozpoczynając nowicjat kanoniczny. Trzy nowicjuszki pochodzą z Regionu Zagrzeb: Antonija Radosoljic, Mirjana Solomun i Tereza Marelic, jedna z Regionu Polski: Marija Perevozchikova i pięć z regionu Tanzanii: Alisia Abera Sweetbert, Anarissa Yusuph Magenge, Maria Israel Jackson, Monika Samsoni Pinda i Neema Laurent Mwandu. Te zaangażowane kobiety chętnie odpowiedziały na Boże wezwanie do bycia uczniem, podejmując wyzwania życia zakonnego z wolnym i radosnym sercem, pokładając całą swoją ufność w Bogu.

Obecność Przełożonych Regionalnych poszczególnych Regionów oraz delegatki Przełożonej Regionalnej Tanzanii, członków Zarządu Generalnego i Rady Regionalnej Włoch oraz innych sióstr z okolicy sprawiła nowicjuszkom wielką radość i uczyniła ich uroczystość tak wyjątkową i niezapomnianą. Był to dla nas wszystkich wspaniały i radosny dzień, w którym przypomnialiśmy sobie nasze powołanie.

Dziękując Bogu za dar ich powołania, towarzyszymy im naszą modlitwą, miłością i wsparciem, aby zakorzeniały się w Chrystusie Jezusie jako żywotne członkinie naszego Zgromadzenia i autentyczne kobiety apostołskie współpracujące z Jezusem w Jego dziele odkupienia.

Jak mówi nasza Założycielka, św. Maria De Mattias: „Konieczna jest ciężka praca z kobietami w formacji z miłości do naszego Pana. Jest to winnica, która nie wyda owoców, jeśli nie będzie uprawiana. Módlmy się zatem za te kobiety powierzone naszej opiece.” (L. 381)

Wspólnota Nowicjatu

Mistrz, naucz nas się modlić

Duchowe rekolekcje dla postulantek

Jestem wdzięczna Panu za dar spędzenia kilku dni z postulantkami przygotowującymi się do nowicjatu, modląc się z nimi i za nich.

Nasza podróż rozpoczęła się od pielgrzymki do Vallecorsa, gdzie zatrzymałyśmy się w miejscach, które wyznaczały kamienie milowe w chrześcijańskiej inicjacji i powołaniu św. Marii De Mattias. S. Isabella i s. Concetta serdecznie nas przyjęły, ofiarowując gościnność i dobry obiad.

Przybywając wieczorem do Acuto, chcieliśmy prosić o wstawiennictwo Założycielki przed jej relikwiami w małym kościółku Domu Macierzystego. Wszystkie siostry, które spotkaliśmy: s. Teresina, s. Marta, s. Rani, s. Maria Grazia, s. Maria, s. Angela, s. Transito, s. Gabriella, okazywały nam czułość i gościnność, zapewniając atmosferę spokoju co pomogło nam się modlić.

Było nas pięć: Mariia z Rosji, Mirjana z Australii, Antonia i Teresa z Chorwacji. Postulantki z Tanzanii nie mogły do nas dołączyć, ale i one odbyły rekolekcje przygotowujące do wstąpienia do nowicjatu kilka dni przed nami. S. Mariamma, dyrektorka nowicjatu, była z nami tylko na początku naszego pobytu, ponieważ musiała wrócić do Rzymu, aby powitać pozostałe towarzyszki z Tanzanii.

Modliłyśmy się w ciszy Acuto, oddając się słuchaniu Słowa Bożego i rozmyślając nad owocami Ducha Świętego. Pogoda była bardzo zmienna, w stronę chłodu i deszczu, ale pozwoliła nam przywitać Acuto w piękny, słoneczny dzień.

Młode kobiety były bardzo zaangażowane i chętne do pójścia za Panem. Wierzę, że Duch Święty znalazł w nich serca posłuszne i radosne. Dziękuję im za modlitwy i za pogodę ducha, która towarzyszyła wspólnie spędzonym dniom.

Z czasem owoce dojrzeją!

S. Patrizia Pasquini, ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego

9 maja–9 czerwca: S. Danijela i S. Wiesława są w Stanach Zjednoczonych, aby praktykować język angielski, odwiedzić siostry regionu i uczestniczyć w Kapitulie Wyborczej Regionu USA.

Urodziny: Świętujemy życie

Maj

40te Urodziny

S. Liana Campanelli 24/05/1984 Włochy

60te Urodziny

S. Mariola Borawska 02/05/1964 Wrocław

S. Mila Pagcial 04/05/1964 Filipiny

80te Urodziny

S. Giuseppina Rinaldi 28/05/1944 Włochy

90te Urodziny

S. Janet Marie Wilhelm 09/05/1934 USA

Czerwiec

30te Urodziny

S. Hang Nguyen 11/06/1994 USA

S. Rojamani Eete 30/06/1994 Indie

40te Urodziny

S. Venosa Joseph Mallya 13/06/1984 Tanzania

S. Genesis Thomas Baraka 14/06/1984 Tanzania

60te Urodziny

S. Vesna Abramović 02/06/1964 Zagrzeb

90te Urodziny

S. Giovanna Petitti 24/06/1934 Włochy

S. Teresa Battilana 28/06/1934 Włochy

Rocznice Profesji Zakonnej

12 maja – Wichita

65ta Rocznica

S. Bernadine Wessel

S. Nancy Hanes

S. JoAnn Mark

S. Teresa Bahr

70ta Rocznica

S. Jeannine Bahr

S. Laurentia Koehler

75ta Rocznica

S. Mary Kevin Rooney

80ta Rocznica

S. Francella Bahr

16 czerwca – Zagrzeb

50ta Rocznica

S. Zrinka Ravnjak

Nasze najlepsze życzenia i modlitwy!

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Dwumiesięczne Wiadomości

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXVI, Wydanie 3, Maj - Czerwiec 2024

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Matija Pavić - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki

Wróciły do Domu Ojca

07/04/2024 **S. Augusta Fessler** Schaan

17/04/2024 **S. Francesca Girardi** Włochy

26/04/2024 **S. Vanilda De Souza Lobato** Brazylia